

פסיקה: תלונה נגד עורך דין לוועדת האתיקה לא תיחשב ללשון הרע

עו"ד שלום ברעד תבע את המתלוננים נגדו לאחר שוועדת האתיקה של הלשכה גנזה את התלונה. השופטת: הפנייה ללשכה נעשתה בתום לב

צמרת פרנט

09:31, 24.09.09

6 תגובות

תלונה ללשכת עורכי הדין על התנהלות עורך דין, גם אם אינה קשורה לעיסוקו, אינה יכולה להיחשב כפרסום לשון הרע כל עוד היא מלווה בתום לב, כך קבע בית המשפט השלום בתל אביב בשבוע שעבר. התלונה שהוגשה ללשכה נבעה מסכסוך שהתגלע בין עו"ד שלום ברעד לבני הזוג טל ויהודה מעיין, המתגוררים בשכנות. הסכסוך החל בעקבות רעש שבקע מביתם של בני הזוג, לאחר שבנם החל ללמוד תיפוף, ובמכתב תלונתם ללשכה תיארו בני הזוג את מערכת היחסים שהתפתחה בעקבות זאת עם ברעד. בין השאר נכתב כי עורך הדין פתח נגדם במסכת איומים, ציין כי הוא "מצפצף" על המשטרה והודיע כי יהפוך את חייהם לגיהנום.

"דפק על הקיר בפטיש"

בני הזוג תיארו כיצד החל עורך הדין לדפוק על קיר חדרו של בנם עם פטישים ולשפוף באופן קבוע את הזבל שלו לתוך חצר ביתם. לטענתם, בשלוש הזדמנויות שונות איים על המורה לתופים שלא יעז ללמד עוד את בנם, שבר על מכוניתו ביצים ותקף אותו פיזית.

הזוג אף ציין בתלונה כי עורך הדין ידוע כ"עוף מוזר" בשכונה: "התקפי הזעם שלו על עוברים ושבים, שלכאורה מפריעים את מנוחתו או מפריעים לו להחנות את רכבו, מוכרים לכל הדיירים (...). איש ממורמר, נוטה לתוקפנות וערירי, שכל הנראה לא יודע לחיות בשלום עם סביבתו". הזוג ציין: "התנהגותו פרועה והוא עובר על החוק. אינו ראוי לשאת בתואר 'עורך דין', שכן הוא מבייש את המקצוע והחוק ממנו והלאה". לתלונה צורפו העתקי אישורים על הגשת תלונות במשטרה נגד עורך הדין.

כחצי שנה לאחר שהתלונה נשלחה ללשכה קיבלו בני הזוג מכתב ממנכ"ל ועד מחוז תל אביב והמרכז בלשכה, שבו הודיע להם כי לאחר עיון בחומר הוחלט לגנוז את התלונה. בעקבות זאת הוגשה תביעתו של ברעד, שטען כי הכתוב בתלונה עונה על הגדרת החוק ללשון הרע. בני הזוג טענו להגנתם כי המכתב נכתב כקריאה לעזרה, על רקע תחושת מצוקה וחוסר יכולת להתמודד עם התובע בכוחות עצמם, וכי הוא שוגר אל הלשכה בתום לב, מתוך אמונה כי זו תפעל להעמדת התובע במקומו.

במשפט בחנה השופטת, שושנה אלמגור, כל אמרה שהופיעה בתלונה, בקובעה כי לאחר שבחנה את חומר הראיות שבתיק הגיעה לכלל מסקנה כי בני הזוג האמינו באמת ובתמים כי אשר פורסם במכתב היה נכון: "המכתב נשלח ללשכת עורכי הדין, שהיא הרשות המוסמכת לקבל תלונות על עורכי דין, ויש לקבוע כי על הפרסום חלה הגנת סעיף 15(9) לחוק איסור לשון הרע, ועל חלק מהאמירות גם הגנת סעיף 14 — אמת בפרסום ועניין לציבור".

טענות אמינות

נקבע כי האמרה המייחסת לברעד את האיום כי יהפוך את חיי בני הזוג לגיהנום היא אמת, וכי יש עניין לציבור בדיווח ללשכה על התנהגות חריגה כזו. בסיוע עדותו של אחד השכנים קבע בית המשפט כי ברעד נהג באישון לילה להכות בפטיש על הקיר המשותף עם דירת בני הזוג. עדות המורה לתיפוף תמכה אף היא בטענה כי הותקף בידי ברעד, וכן נמצאה אמינה הטענה על התנהגותו התוקפנית של ברעד.

"פנייתם של בני הזוג ללשכת עורכי הדין נעשתה בתום לב ומתוך אמונה כי התנהגותו של התובע אינה התנהגות ההולמת עורך דין וכי יש בה פגיעה בכבוד המקצוע", כתבה השופטת והוסיפה: "אף אם הלשון אשר נקטו לא היתה ראויה, ואפילו יכלו להגיע לאותה מטרה במתינות רבה יותר, בעזרת מילים מעודנות מאלו או קביעות נחרצות פחות על אודות התובע — אין בכך לשנות את התוצאה", כתבה.

נקבע כי ברעד ישלם לבני הזוג מעיין הוצאות משפט וכן שכר טרחת עורך דין בסכום של עשרת אלפים שקל. את בני הזוג מעיין ייצג עו"ד יאיר בן דוד, את ברעד ייצג עו"ד נחמן גולדברג.